

Juni 2023

De figurant vertelt...zomer vakantie?!

We gaan de zomer in...eigenlijk is het al weken zomer in ons land. Terwijl de natuur smacht naar wat regen, zie je mensen genieten, soms bijna tot het ongezonde bruinverbrande toe, bijvoorbeeld aan het strand. Tegenstellingen... die zie je in de vakantie ook. Mensen die enthousiast plannen maken en daarvan vertellen. Maar anderen die te maken hebben met ziekte, zorgtaken. Lijden gaat ook door.

Vakantie is vacare...even zonder, vacant zijn. Het is volgens mij een levenskunst om dat een beetje in te bouwen in je gewone leven. Te genieten van een vogel die fluit, een kind wat speelt, de berm met bloemen...kortom, genieten van Gods schepping in het hier en nu. Ook in het lijden, zelfs in het lijden.

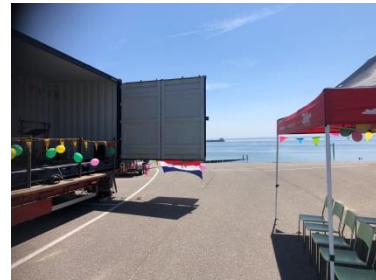
Na afloop van concerten of kerkdiensten spreek ik regelmatig mensen en hoor ik allerlei verhalen. Verhalen die er echt toe doen. Men reageert dan op de liedjes en verhalen. Mooi om te zien dat mensen zich herkennen in de beelden en teksten, dat het hen kan troosten en inspireren. Ik heb weer heel wat concertjes gegeven en ook in allerlei kerkdiensten mogen voorgaan. En ik ga nog even door de komende weken...

Kerkconcert in Koewacht

"Thuiswedstrijd" (kerkdienst) in Goes...op de fiets!

Concertje in Westkapelle

Vakantie kan een mooie tijd zijn van even anders leven, even anders naar dingen kijken en zo weer op adem komen. Dat is een mooie-en gegunde luxe die we hebben in het rijkere westen. Ik heb in Soroti weleens ons 'vakantie idee' aan Oegandezen proberen uit te leggen. Dan merk je toch een heel groot verschil in denken en doen, een andere wereld.

Het werk gaat daar in Oeganda gewoon door. Er zijn zaden gegeven en een geitje aan families. Kinderen komen en gaan. Goddank zijn er soms pleeggezinnen, waar kinderen die gevonden zijn terecht kunnen. Maar ze keren ook weer terug naar de eigen familie. Bijvoorbeeld Aron, een jongetje wat ondervoed gebracht werd, naar het ziekenhuis ging en in Amecet terugkwam voor nazorg en opvang. Met voeding, liefde, fysiotherapie is het ventje weer op de been en is terug bij zijn tante, omdat er geen ouders in beeld meer zijn. Dit soort verhalen is de kern van Amecet! En door jullie hulp kan dit werk doorgaan.

Aron in Amecet...

hulp bij de oefeningen...

terug naar tante, naar huis!

Marinda, een bestuurslid van onze stichting de Figurant, is 5 maanden in Soroti geweest en heeft op allerlei manieren mee gewerkt in het kinderopvangwerk van Amecet. Haar passie voor de kinderen, de zorg voor hen, spatte van elke rondzendbrief die zij stuurde. Er zijn ook goede contacten geweest over de duurzaamheid van Amecet, de toekomst. En die worden vervolgd...!

Marinda in Soroti

hulp in de villages, met zaigoed en geit

Vakantieplannen of wellicht gewoon thuis blijven...laten we mensen zijn die aandacht hebben voor de ander, voor de schepping om ons heen. Die een kaartje sturen, even een belletje doen. Om elkaar geven...dat willen we als stichting de Figurant ook blijven doen. En wat is het dan fantastisch om te zien hoeveel van jullie ons daarin steunen. Door geld te verzamelen, giften te geven, dozen opsturen, een marathon te lopen, dingen te organiseren, voor ons en Amecet bidden...het zijn maar een paar voorbeelden, maar het gaat gewoon maar door! Ook in de vakantietijd...Heel, heel hartelijk dank daarvoor, ook namens de stafmedewerkers van Amecet in Soroti.

Geniet van Gods mooie schepping! Maar blijf de bel luiden, zoals deze koster in Kloosterzande...namens het koninkrijk!

Rest mij nog een hele goede zomer toe te wensen, een goede vacare ...Groeten uit Goes, namens stichting de Figurant (Cor, Lisanne, Gerit en Marinda)

Vrede en alle goeds,

Theo van Teijlingen

P.S. Nog twee vakantietips (ze lijken misschien tegenstrijdig maar ze zijn aanvullend...)

Afgelopen zondag zei iemand dat ze zo geraakt was door een liedje wat ik zong. "Kerk onder een open hemel". Dat in het bos, onder gewelven van bladeren en vogels die de lof zingen, een loflied prachtig kan klinken...ontdek buiten de gewone kerkmuren de kerk onder de open hemel...en je ontmoet er overal "mensen van de weg", de naam van de eerste kerk!

En als je dan toch een oud kerkje binnenloopt in je vakantie, misschien wel om af te koelen, ga dan zitten, neem de tijd, wees stil en steek een kaarsje op...bid voor iemand...

***Steek een kaars aan , laat het licht zijn
Wees een zegen om je heen
Steek een kaars aan tegen het duister
Wens de Vrede van de Heer...voor iedereen! Kyrie eleison...***

